

ارزیابی شیوع سرووارهای سالمونلا در سگ های خانگی ظاهرآ سالم در تهران، ایران

آتوسا اکبری خاکریزی^۱، رامک یحیی رعیت^{۱*}، ایرج اشرافی نمای^۱، بابک بیک زاده^۲،
تقی زهرایی صالحی^۱

۱ گروه میکروبیولوژی و ایمونولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۲ گروه زیست شناسی سلولی مولکولی و میکروبیولوژی، دانشکده علوم و فناوری های زیستی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

چکیده

سالمونلوز به عنوان یک بیماری مشترک بین انسان و دام در نظر گرفته می شود. از آنجایی که اخیراً مراقبت از حیوانات خانگی رایج شده است، امکان انتقال بیماری از طریق تماس دهان و مدفوع اجتناب ناپذیر است. از سوی دیگر، مصرف بیش از حد آنتی بیوتیک های انسانی برای درمان دام باعث ایجاد مقاومت آنتی بیوتیکی و ظهور سروتیپ های جدید سالمونلا شده است. این مطالعه با هدف بررسی شیوع باکتری ها و مقاومت آنتی بیوتیکی آنها برای انتخاب آنتی بیوتیک مناسب برای کنترل بیماری انجام شد. در این مطالعه حضور سرووارهای سالمونلا در ۲۵۶ نمونه مدفوع سگ خانگی با غنی سازی و استفاده از محیط کشت انتخابی بررسی شد. سپس وجود ژن های حدت و ژن های مقاومت آنتی بیوتیکی علاوه بر مقاومت فنوتیپی ضد میکروبی مورد بررسی قرار گرفت. از مجموع ۲۵۶ نمونه مدفوع، ۲۱ نمونه (۸/۲٪) از سگ های خانگی سالمونلا مثبت بودند که شامل *S. Typhimurium*، *S. Enteritidis*، *S. Infantis*، و *S. Senftenberg* می شدند. بر اساس یافته های ما، همه سرووارها دارای ژن های حدت *invA*، *invE*، *sitC*، *fimA* and *S. Typhimurium* به آمپی سیلین (۱۰۰٪)، تتراسایکلین (۵۰٪)، اکسی تتراسایکلین (۷۵٪)، فلورفنیکول (۵۰٪) و لینکوسکتین (۱۰۰٪) بودند. در حالی که *S. enteriti*- *S. senftenberg* و *S. infantis* به آمپی سیلین، آمیکاسین، جنتامایسین و سیپروفلوکساسین حساس بودند. *S. Infantis* نیز به تمام آنتی بیوتیک ها حساس بود. یافته های ما نشان می دهد که سگ های خانگی منابع بالقوه سویه های سالمونلا هستند که طیف وسیعی از ژن های مقاومت و حدت را حمل می کنند. بنابراین، سگ های خانگی سالم می توانند نقش مهمی در سالمونلوز انسانی داشته باشند.

واژگان کلیدی

ژن مقاومت آنتی بیوتیکی، سگ خانگی، سالمونلا، ژن حدت

* نویسنده مسئول: رامک یحیی رعیت

ryahya@ut.ac.ir